

ces, for at faa den samme Ting klaret, naar Køberer ikke godvillig vil høje sig. Det er en faa stor Forstel i hans Retstillig, at vi ikke tro, det er umotiverede Klager og Besvælinger, som i faa Henseende fremkomme fra Sælgerens Side; men vi tro, at det er naturligt, at de ville komme til at forhøje Prisen. Det er det, vi ere bange for, derfor have vi ikke kunnet gaa med til § 2. Vi have imidlertid foreslaet noget andet, det er vort Forslag under Nr. 1, som skulde træde i Stedet for § 2. Det er noget, som ganske vist ikke vil værne Køberer i det Omfang, som Lovforslagets § 2 tilstgter, men som faa paa den anden Side heller ikke med Grund vil kunne lede Sælgeren til at forhøje Prisen paa Varen, saaledes som vi frygte, at § 2 vil kunne gøre. Det, vi foreslaa, er, at Sælgeren ligesom nu, skal kunne tage sine Ting tilbage; denne rene og klare Afgørelse have vi bibeholdt; men vi have paa den anden Side foreslaet indsat en ny Bestemmelse i vor Lovgivning, som dog kan afværge de haardeste Overgreb over for Køberer. Vi foreslaa nemlig, at Sælgeren skal, naar han har taget Tingen tilbage, holde den til Indløsning for Køberer i en Tid af 3 Maaneder. Hvis Køberer inden den Tid kan betale, hvad han til da er skyldig af Købesummen samt til Omkostninger, som Sælgeren har haft ved at tage Tingen tilbage, til Befordring, Paghushuse, hvis der er Tale om det, og deskl., saa skal han have sin Ting tilbage. Det er noget, som ikke vil kunne genere Sælgeren i nogen væsentlig Grad, de fleste hæderlige Sælgere bruge allerede dette, og paa den anden Side vil det dog, som jeg sagde før, affære de værste Misbrug. Et saadant Tilfælde som det, der særlig blev fremhævet, at en Sælger, efter at der er betalt 140 Kr. paa en Ting, der kun koster 150 Kr. i alt, tager den tilbage og beholder haade de 140 Kr. og Tingen, fordi Køberer er kommen for sent med de sidste 10 Kr. vil ikke kunne passere, dersom vort Forslag vedtages. Hvis Køberer, naar Sælgeren kommer for at tage Tingen tilbage, staar med de 10 Kr. i Haanden, saa er Sagen endt med, at han betaler de 10 Kr. muligvis med Tillæg af Fogedgebyret, ja selv om han ikke har dem i Haanden men kan skaffe dem inden tre Maaneder, kan han faa sin Ting igen og fortsætte Besiddelsen af den, som om intet var hændet. Altsaa nogen Hjælp mene vi dog, der hvides Køberer gennem denne Bestemmelse. Jeg tænker mig, at det vil blive indvendt, at denne Løsningstid ikke vil komme den Køber til gode, som netop ved Hjælp af Tingen, som er tagen fra ham, skulde er-

hverve de Penge, han skulde bruge til Afbetalingen. Der er naturligvis noget i det. Den Sypige, som paa den Maade mister sin Maskine, fordi hun er eller et Par Uger ikke har kunnet betale sit Afdrag, er derved — ogsaa efter vort Forslag — sat ud af Stand til at bruge denne Maskine, og ved dens Hjælp tjene de Kroner, som hun maa afbetale for at faa Tingen tilbage. Men jeg vil dog dertil sige, at hvis hun i Forvejen har betalt den overvejende Del af Købesummen for Tingen — og det er jo i det Tilfælde, det særlig gælder om at hjælpe — hvis det altsaa kun er forholdsvis lidt, hun skylder paa Tingen, skulde det dog gaa mærkelig til, om hun ikke kunde faa en eller anden — hvis hun overhovedet har Slægt og Venner eller ad Velgørenhedens Vej — til at hjælpe hende med de Penge, hun endnu mangler, naar den vedkommende ved, at han kan faa Sikkerhed i Tingen, som hun faar tilbage f. Eks. ved ligestrem at indtræde i hendes Net efter Kontrakten. — Hvis det derimod er meget som mangler, hvis hun altsaa kun har betalt lidt, kan det nok være, at det kan blive vanskeligt for hende, men saa er Tilfældet heller ikke saa slemt, saa maa hun finde sig i at tabe de Afdrag, hun har betalt.

Jeg har her omtalt, hvad der er Hovedindholdet af Nr. 1, nemlig at Tingen er bleven tagen tilbage, fordi Køberer er udebleven med Afdrag. Det vil jo ubetinget være det almindeligste, men det kan naturligvis ikke nægtes, at der ogsaa i Kontrakten kan være truffet andre Bestemmelser, hvis Overtrædelse ifølge Kontraktens Indhold kan føre til, at Sælgeren tager Tingen tilbage. I saa Tilfælde kan denne Regel om, at Køberer kan faa den igen i Løbet af tre Maaneder mod at betale, hvad han refterer med i Afdrag, jo ikke anvendes, thi det er overhovedet ikke, fordi han refterer med Afdrag, at Tingen er tagen tilbage. Der have vi været mest tilbøjelige til at foreslaa, at Tingen overhovedet ikke skulde kunne tages tilbage af anden Grund end Udeblivelse med Afdrag. Det vilde jo være det simpleste, det nemmeste at gennemføre i Praksis og det mest overfælselige, men vi have ikke været blinde for, at det maaske dog var vel haardt mod Sælgeren. Hvis f. Eks. Sælgeren blev bekendt med, at Køberer mishandlede den ham overladede Ting, saaledes at dens Værdi for hver Dag gik betydelig ned, vilde det være for meget forlangt, at Sælgeren skulde se rolig paa det, selv om han fik sine Afdrag, thi han vidste dog ikke, hvor længe han vilde blive ved at faa dem, ag for hver Dag, der gik, tabte han altsaa